

Liturgický poriadok

Deň	ČAS	V. RYBNICA	ČAS	V. REMETY
PO 19.6. PONDELOK Svätý apoštol Júda, podľa tela Pánov brat				
UT 20.6. UTOROK Svätý hieromučenik Metod				
STR. 21.6. STREDA Svätý mučenik Julián Tarzský	16 ³⁰ Ap. 105 Mt 42	† Alžbeta, Juraj (z rod. Heverovej) <i>Moleben k najsv. Srdcu Ježišovmu</i>	18 ⁰⁰ Ap. 105 Mt 42	† Ladislav <i>Moleben k najsv. Srdcu Ježišovmu</i>
ŠTV. 22.6. ŠTVRTOK Svätý hieromučenik Eusebios	16 ³⁰ Ap. 106 Mt 43	† Ján Horvát	18 ⁰⁰ Ap. 106 Mt 43	† Juraj Kica
PI 23.6. PIATOK Svätá mučenica Agripína	16 ³⁰ Ap. 107 Mt 44	† Juraj, Verona a ost. (z rod. Mišovej) <i>Moleben k najsv. Srdcu Ježišovmu</i> <i>Zdržanlivosť' od mäsa!</i>	18 ⁰⁰ Ap. 107 Mt 44	† Ján, Ján, Mária (z rod. Hamorskej) <i>Moleben k najsv. Srdcu Ježišovmu</i> <i>Zdržanlivosť' od mäsa!</i>
SO 24.6. SOBOTA Narodenie úctyhodného a slávneho Pánovho proroka, predchodcu a krstiteľa Jána	10 ³⁰ Ap. 112 Lk 1	Myrovanie <i>Odporúčany sviatok!</i>	8 ³⁰ Ap. 112 Lk 1	Myrovanie <i>Odporúčany sviatok!</i>
25.6.	NEDEĽA 4. týždňa po Päťdesiatnici Svätá prepodobná mučenica Febrónia			
	10 ³⁰ Ap. 93 Mt 25	Za veriacich z farnosti	8 ³⁰ Ap. 93 Mt 25	* Ján Simik Pri príležitosti životného jubilea-70 rokov
<i>Radový hlas 3</i>				

OZNAMOVATEĽ 24/2023

Gréckokatolícka cirkev

Farnosť Narodenia presvätej Bohorodičky

Vyšná Rybnica

Filiálny chrám Sv. archanjela Michala Vyšné Remety

Svedectvá slávnych

Obrátenie potratára Bernarda Nathansona

Vedecké fakty zmenili Nathansonovo srdce: prijal nevyvrátiteľnú pravdu, že život človeka sa začína vo chvíli počatia a že každé ukončenie tehotenstva je vraždou nevinné a bezbrannej ľudskej bytosti. Doktor Nathanson zmenil svoje názory na tému potratu len z vedeckých, nie náboženských dôvodov.

Cesta do Katolíckej cirkvi

Duchovná cesta k viere v Boha bola pre Bernarda Nathansona neobyčajne ťažká. Najprv objavil posvätnosť ľudskeho života od chvíle počatia až do prirodzenej smrti, až neskôr sa dostal k viere v Boha. „Nehľadal som nič duchovné; moje túžby boli väčšinou pozemské a telesné, moje snaženia konkrétne a hmatateľné, ľahko sa dali speňažiť. Čo bolo horšie, duchovnými vecami som pohrdal, ako sa patrilo na židovského ateistu s tvrdou šijou,“ píše Nathanson. V rokoch 1978 – 1988 prežil neobyčajne ťažké obdobie. Výnimočne bolestným spôsobom začal pociťovať dôsledky svojho hriešneho života. „Každú noc som sa prebúdzal o štvrtej alebo piatej nad ránom, pozeral som sa do tmy a čakal, kedy sa z tmy zrazu vynorí informácia o mojom oslobodení nejakým neviditeľným súdom. Po márnom čakaní som zažínal nočnú lampu, bral som do rúk niektorú z kníh o hriechu a znova a znova čítal úryvky z Augustínových Vyznaní, z Dostojevského, Paula Tillicha, Kierkegaard, Niebuhra a dokonca aj Lewisa Mumforda a Waldo Franka.“

S pozdravom a priáním hojnosti Božieho požehnaní o. Jozef!

Farský úrad Vyšná Rybnica, tel.: 056/6595100, mobil: 0911 812 216

Čoraz častejšie mu napádali samovražedné myšlienky. Ťarcha spáchaných previnení bola neznesiteľná, zvlášť vedomie tisícok potratov nevinných detí. Svoju duchovnú bolesť a zúfalstvo sa pokúšal riešiť utišujúcimi prostriedkami, alkoholom, príručkami, návštevami u psychiatra – nič nepomáhalo. V tom čase sa doktor Nathanson čoraz väčšmi angažoval v činnosti hnutia na obranu života. Cestoval po celých Spojených štátoch s prednáškami, písal knihy, zapájal sa do politiky. Zúčastňoval sa na manifestáciách obrancov života, no jasne dával najavo, že ho s nimi spája len odpor proti potratom, pričom sa rezervovane stavil k viere v Boha. Počas týchto manifestácií a protestov pred potratovými klinikami zakúšal neopísateľnú atmosféru nezištnosti. Z tváří zhromaždených a modliacich sa ľudí, obkolesených policajnými kordónmi, vyžarovala skutočná láska. Títo ľudia sa neustále modlili a stále si pripomínali, že v nijakom prípade nesmú použiť násilie. Nathanson píše: „Jednoducho ma zaskočilo sila ich lásky a modlitby: modlili sa za nenarodené deti, za dezorientované a vyľakané matky, za lekárov a sestry pracujúcich na klinike. Modlili sa dokonca aj za policajtov a za médiá, ktoré vysielali prenosy z demonštrácií. Modlili sa za seba navzájom, ale nikdy nie za seba samých. Začal som sa zamýšľať. Ako to, že títo ľudia dokážu toľko zo seba dávať, pričom sa zastávajú menšiny, ktorá je nemá, neviditeľná a neschopná prejavit' im svoju vďačnosť?“

Príklad týchto ľudí spôsobil, že Nathanson si prvý raz v živote začal vážne pripúšťať myšlienky o možnosti jestvovania Boha. Píše, že sa začal zamýšľať nad jestvovaním Boha, „ktorý ma previedol cez všetky pekelné kruhy len preto, aby mi vo svojej milosti ukázal cestu k spásu a prejavil mi svoje milosrdenstvo. Táto myšlienka – odporujúca všetkým istotám, ktorým som bol verný od svojich devätnástich rokov – mi v jednom momente ukázala moju minulosť ako ohavné bahno hriechu a zla, obvinila ma a uznala vinným z ťažkých zločinov (...), no zároveň – zázračne – mi ukázala (...), že pred dvetisíc rokmi ktosi zomrel za moje hriechy“.

Kým sa však rozhodol pre duchovnú cestu hľadania Boha, s veľkou nenásytnosťou začal čítať životopisy veľkých katolíckych konvertitov, ako sú Malcolm Muggeridge, kardinál Newman, Graham Greene, Walker Percy a iných. Najviac sa však stotožnil s príbehom svojho profesora Karla Sterna, ktorý v autobiografii *The Pillar of Fire* opísal svoju fascinujúcu duchovnú cestu ku katolíckej viere. Nathanson vyznáva, že zakaždým, keď číta túto autobiografiu, len ťažko zadržáva slzy: „Bolo mi

určené prejsť zemeguľu pri hľadaní toho, bez ktorého by som bol odsúdený. Teraz som sa však chytil lemu jeho šiat v zúfalstve, v hrôze, v nebeskom návale najčistejšej potreby. Moje myšlienky sa opäť vracajú k hrdinovi mojich študentských rokov, Karlovi Sternovi, ktorý prechádzal duchovnou premenou presne v tej dobe, keď ma formoval v umení poznávania ľudského myslenia, jeho poriadku a pravidiel, a ku slovám, ktoré napísal svojmu bratovi: Niet pochyb: bežali sme k Nemu alebo sme od Neho utekali, no On bol celý čas v centre všetkého.“

Nathanson vedel, že veľmi veľa ľudí z hnutia obrany života sa za neho modlí. Duchovná zmena v ňom prebiehala pokojne a prirodzene, prinášala mu vnútornú úľavu a pokoj. Začal sa pravidelne každý týždeň stretávať s kňazom Johnom McCloskeyom, ktorý sa stal jeho duchovným sprievodcom na namáhavých cestách viery. O svojom rozhodnutí stať sa katolíkom začal verejne hovoriť už roku 1994. Pokrstený bol 9. decembra 1996 v katedrále svätého Patrika v New Yorku kardinálom J. O'Connorom. Židovskí priatelia prijali jeho rozhodnutie so sympatiami. Sám doktor Nathanson hovorí: „Prijatím Krista si ešte väčšmi cením fakt, že patríam k židovskej kultúre, národu a tradícii. Tak to bude vždy a som na to hrdý.“ Odvtedy sa pravidelne zúčastňuje na svätej omši, spovedá sa, vedie hlboký modlitbový život a ako vedec vo svojich knihách, filmoch a na početných konferenciách vydáva svedectvo, že ľudský život je taký svätý, aký svätý je Boh – darca tohto života, a teda nik a nikdy nemá právo niekomu odoberať ľudský život. Obrátenie profesora Bernarda Nathansona, ktorý sa z popredného potratára a „ateistu s tvrdou šijou“ stal horlivým katolíkom a čelným obrancom života nenarodených detí, je nepochybne jedným z najväčších obrátení 20. storočia.

Keď 19. októbra 1996 prišiel do Poľska, na tlačovej konferencii takto apeloval na poľských zákonodarcov: „Prosím vás, nerobte nijaké kroky smerom k liberalizácii potratov! Dejiny vám to nikdy neodpustia. Vystríham vás, aby ste neurobili tie isté chyby, ktorých sme sa dopustili my v Amerike. Hlasovanie za potrat je súčasne hlasovaním za eutanáziu, zabitie starých, bezmocných a nevyliciteľne chorých, za genetické experimenty – je to prvý krok na šikmú plochu, na konci ktorej sa nachádza odlúčenie života, priepasť smrti.“